

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 53. Nicolai, S. Bernardo ab Epistolis, lapsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

qua publice damnaretur, sed dimisso Pa-
 triarchatu discessit, vitam privatorum
 more ducturus, postquam Dignitate Pa-
 triarchali per annos tres & menses qua-
 tuor eminuisset. Ipso sedente, synodi-
 ce definitum est, affinitatem, per spon-
 salia inter duos patruales & duas foro-
 res contractam, non esse impedimentum
 matrimonii. Nicolao successit Theodo-
 rus Monachus & Abbas S. Anastasiæ, ei-
 que rursus quidam Reclusus nomine Neo-
 phytus ex Monasterio *Evergetæ*, id est
 Benefactricis, quod nomen S. Virgini da-
 batur. Tumque in Sedem Constantino-
 politanam euectus est Constantinus
Cbliareus Diaconus & Sacellanus. Ce-
 terum quantum temporis quisque ex his
 Patriarchis federit nescimus, omnes ve-
 ro tres plus quam annos quatuor non
 expleverunt.

§. LIII.

*Nicolai, S. Bernardo ab Epistolis,
 lapsus.*

Jam diu S. Bernardum non latebat, se
 Nicolai Amanuensis sui perfidia læ-
 di; sed tandem anno millesimo centesi-
 mo quinquagesimo primo hominis teme-
 ritas omnibus palam facta est, quo Cla-
 ravalle miser aufugit. Is, natione Fran-
 cus, ab ineunte ætate institutum mona-
 chum.

*Mabil. præf.
 in Serm.
 S. Bern. n. 36*

Hist. Eccles. Tom. XVII.

N sti

Sæcul. XII. sticum in Monasterio Ramejensi prope
A.C. 1151. Treca professus, quia pro temporum
 illorum ratione doctissimus erat, fratres
 suos erudire iussus est. Porro indole
 facili & placendi studio maximorum vi-
 rorum amicitiam, præsertim Attonis E-
 piscopi Trecentis, Petri Abbatis Clunia-
 censis, Petri Cellensis & complurium a-
 liorum, sibi facile conciliavit. S. Ber-
 nardi fama deinde Claramvallem per-
 tractus, primo Eugenii Pontificis anno re-
 ceptus est, quod diceret vehementi se
 teneri desiderio, ad Monasterium trans-
 eundi, in quo Sacra Regula majore fer-
 vore, quam in suo servaretur. Itaque
 Congregationi Clarævallensi adscriptus,
 Geofrido Amanuensium (nam ob ingen-
 tem negotiorum molem S. Abbas plures
 habebat) Præfecto subditur, cui deinde
 ipse suffectus alios sibi subditos direxit.
 Proprium Claravalle Nicolao erat con-
 clave, seu Musæum, repletum libris, qui-
 buscum negotiabatur, nam Manuscripta
 autographa commodata ab aliis accipie-
 bat ad ea transcribenda, aliaque aliis i-
 pse dabat, ea conditione addita, ut præ-
 ter autographum etiam aliud recens de-
 scriptum ipsi redderent. Præcipua ei
 cura erat, magnas amicorum & Clie-
 tum cohortes fovere, quod ex ipsius E-
 pistolis constat. Ministerium autem Ni-
 colai, ceterorumque Amanuensium non

eo solum absolvebatur, quod S. Bernar-
do dictante scriberent, sed etiam ipso ju-
bente literas suo Marte exararent. Un-
de non nunquam S. Vir conqueritur,
quod animi sui sensa male reddidissent.
Aliorum præterea virorum nomine Epi-
stolas scribebat Nicolaus, non nullæ e-
nim supersunt nomine Henrici, Regis
Germani, & postea Episcopi Belvacensis,
datæ. Tandem Sermones scribebat, qui
e S. Bernardi calamo fluxisse dicebantur,
sive solummodo orationes a S. Abbate
in lingua Francorum prolatas in Latinum
transtulit, sive ipse simillimas concinna-
vit, quippe & cogitandi rationem Domi-
ni sui assequabatur, & stilum ejusdem
imitando sibi familiarem effecerat.

Ita spatium annorum ferme quinque
Claravalle transegit Nicolaus, in quo
S. Bernardus & Petrus Cluniacensis, qui-
bus erat carissimus, maximam posuerant
fiduciam, quippe mittebat eum S. Abbas
sæpiuscule ad Petrum, arcana sua sensa
aperiens. Tandem vero suboluit S. Vi-
ro, se a Nicolao decipi, eumque sigillo
suo ad scribendas suo nomine literas a-
dulterinas abuti. Qua de re Bernardus
Eugenio Papæ scripsit in hunc modum:

*Falsos fratres patimur, & complures
Epistolæ apocryphæ nostro sigillo mu-
nitæ ad diversorum manus delatæ sunt,
quodque maxime timeo, non nullæ etiam*

N 2

cum

Sæcul. XII.
A. C. 1151.ep. 387. al.
352.

ep. 284.

ep. 2. 84.

Sæcul. XII. cum falso signo usque ad te pervenisse
 A. C. 1151. dicuntur. Id me ad abjiciendam pri-
 stinam ceram compulit, & novam ad-
 bibendam, quæ ut vides imaginem mei
 & nomen præfert. Nullas jam alias
 literas, nisi hoc signum conspexeris,
 tanquam meas recipe. Nempe adhuc-
 dum illo tempore sigillum loco subscri-
 ptionis erat. Ceterum S. Abbas hic Ni-
 colaum non nominat, quod necdum pu-
 blica esset ejus proditio.

Postquam vero Claravalle abiit, cum
 jam famæ ejus parcere nihil prodesset,
 ep. 229. S. Bernardus Papæ scripsit in hæc verba:
 Nicolaus exiit a nobis, quia non erat
 I. Joa. 2. 19. ex nobis. Exiit, inquam, pudenda re-
 linquens vestigia. Diu ante hominem
 201. noveram, sed expectabam tempus, quo
 converteretur a Deo, vel se ipsum, ut
 alter Judas, proderet. Contigit vero
 S. Bernardus hoc ultimum, nam præter libros, aurum
 deceptus. & argentum in sarcinis, in exeuntis
 sinu deprehensa sunt tria sigilla, pro-
 prium, Prioris, & meum, non vetus il-
 lud, sed novum, quod non diu abhinc
 ad devitandas ejus fraudes, comparare
 compulsus fueram. Quis dicat, quan-
 tum Epistolarum numerum meo nomine
 & me inscio scripserit? Utinam Curia
 tua ab hujus hominis mendaciis libera sit,
 & innocentia illorum, qui apud me sunt,
 coram illis defendi possit, quorum animos
 suis

suis calumniis occupavit. Convictum Sæcul. XII.
A.C. 1151.
tenemus & ex parte etiam confessum,
quod tibi quoque non nunquam Epistolas
spurias scripserit. Quod spectat ad ce-
tera perfidi capitis flagitia, modo in to-
ta regione vulgata, & scribere erube-
sco & oculis tuis parco. Si ad te vene-
rit versipellis, jactitat enim Romæ sibi
amicos esse, meminervis Arnaldi Brixien-
sis, quippe iste longe pejor est illo. Nemo
Nicolao dignior perpetuo carcere, in quo
perpetuo damnetur silentio, unquam fuit.
Nicolaus in varias Regiones delatus tan-
dem in Monasterium Ramejense, ubi
primo monachum induerat, se recepit,
ultraque annos viginti quinque superstes
fuit.

§. LIV.

Sugerii Abbatis obitus.

Sub idem tempus S. Bernardus, accepto
nuncio, quod Sugerius Abbas morti
proximus decumberet, data ad eum E-
pistola, fraterno affectu & pietatis sensu ep. 266.
plena, ad mortem forti animo obeun-
dam hortatur, dicitque, se vehementer
cupere, eum invisere, & a morituro be-
nedictionem accipere.

Sugerius, ubi morbo tentari cœpit,
ad Capitulum se deduci petiit, ubi cum Mabil. ad
ep. 266.
breviter ad Fratres dixisset, singulorum
pedibus advolutus condonari sibi inter